

[Svend Høugaard.]

områder en skærpelse; det gælder f. eks. med hensyn til forkøbsret for skove, for marsk og for frie jorder. De øvrige ændringer er, som hr. Orla Møller fremhævede det, skabt for at klargøre lovens hensigt, ikke for at svække den.

Nu da resultatet er hjemme, er der grund til, som det allerede er sket fra flere sider, at komme med et anerkendende nik dels til ministeren, dels til formanden for udvalget, men jeg synes, vi skal tage hele udvalget med og sige, at hvert enkelt medlem i udvalget har vist en meget stor vilje til at nå frem til enighed. Jeg mener, at det, der her er sket, har været et godt eksempel på sundt dansk folkestyre, hvor det politiske ansvar har ligget mange hestelængder foran partipolitisk kortsyn.

Det er vigtigt, at vi får den størst mulige sikring af danske interesser, men det er også vigtigt, at vi ikke foretager større indgreb, end at denne hensigt bliver nået, og det er meget vigtigt, at vi ikke får en overhåndtagende administration. Jeg mener derfor, det er godt, at der sker undtagelser f. eks. vedrørende bondegårdsferie, camping på privat område, privat bolig osv. på en sådan måde, at man ikke administrerer videre, end det er strengt nødvendigt. Jeg vil i det hele taget henstille til administrationen af disse love, at man er smidig, at man husker den egentlige hensigt med lovene, og at de ikke bliver restriktioner for restriktionernes skyld.

Hvad angår lovforslaget om sommerhuse og camping, er vi fra radikal side ikke enige med de konservative i, at der skal være bødeforlæg fremfor ekspropriation, hvor man sidder et påbud overhørig. Det er ting, der meget sjældent vil ske, og vi tror kun, det vil ske, hvor der er tale om direkte spekulationshensigt, og i øvrigt jo kun dér, hvor planlægning bliver gennemført. Det vil ikke være den oprindelige ejer, der spekulerer på denne måde, det vil være en mellemmand, og vi mener, at ekspropriation i en sådan sag er mere hensigtsmæssig til at imødegå, at samfundsplanen forsinkes; vi må derfor stemme imod de konservatives ændringsforslag.

I lovforslaget om erhvervelse af fast ejendom til fritidsformål havde det radikale venstre helst set, som vi har fremført i ud-

valget, at statsmidler kun blev anvendt til køb af jord til offentligt eje, dvs. at vi har ønsket, at kommunerne skulle have været inde i billedet og haft en statsstøtte til køb af rekreative arealer; så kunne man derfra have udlejet til foreningerne. Det mente man i socialdemokratiet og SF åbenbart var for socialistisk igen, og det kunne man altså ikke gå med til. Jeg beklager det, fordi jeg mener, det er den bedste sikkerhed dér, hvor samfundet overtager jorden. Dér kan der nemlig ikke opstå nogen som helst diskussion om, hvorvidt man diskriminerer, hvad der muligvis kan opstå med hensyn til foreningerne.

Men når vi er gået med til at acceptere forslaget, er det som led i den større enhed, og det betyder ikke, at vi har forladt vores principielle standpunkt: at det bør være samfundet, der overtager sådanne arealer, og vi forbeholder os i høj grad retten til at rejse dette principielle synspunkt ved senere lejlighed. Men når det nu altså blev flertallets opfattelse, må vi sige, at med hensyn til renten over for dem, der får disse lån, er vi mere enige med ministerens første oplæg end med hans næste, nemlig det oplæg, hvor udgangspunktet for renten skulle være markedsrenten. Vi er derfor med i ændringsforslaget til støtte for ministerens oprindelige forslag, at man tager markedsrenten som udgangspunkt.

Jeg vil gerne fremhæve betænkningens ønske om, at der skal ske en koordinering ikke alene over for jorderhvervelser, men, ikke mindre, over for administrationen af den erhvervede jord, og jeg vil gerne tilføje, at jeg mener, det vil være praktisk, om man her bygger på bestående muligheder. Vi har lokale jordbrugskommissioner, som har et meget stort lokalkendskab, har meget stor erfaring, har megen viden om jordværdierne, og som samtidig vil være en billig administration. Jeg vil meget gerne henstille, at man tager det med i overvejelserne.

Jeg håber i det hele taget, at ministeren vil underrette udvalget om de videre planer om koordinering, og at der findes en mulighed for, at et udvalg kan drøfte den praktiske tilrettelæggelse. Vi har snakket så meget om koordinering i nogle år, og nu er der mere behov end nogen sinde for, at vi virkelig gennemfører det.

Med hensyn til by- og landzoneloven ret-